

LISA THANNER



Foto: Jan Ahnlöf

## Den viktiga vardagen

**A**lla människors liv innehåller fina berättelser som är värda att återge i bild men många fotograferar bara sina familjer och vänner under högtider, fester och semesterar. Och får bilder som visar det vackra, det roliga och det tillrättalagda. De mest intressanta bilderna finns inte sällan i den vanliga vardagen bland kamrater, jobb och fritid och är inte krångligare att fånga än att ha med sig kameran. Att fotografera sina anhöriga i känsliga privata situationer är däremot svårare. Man är för nära och har för lite distans.

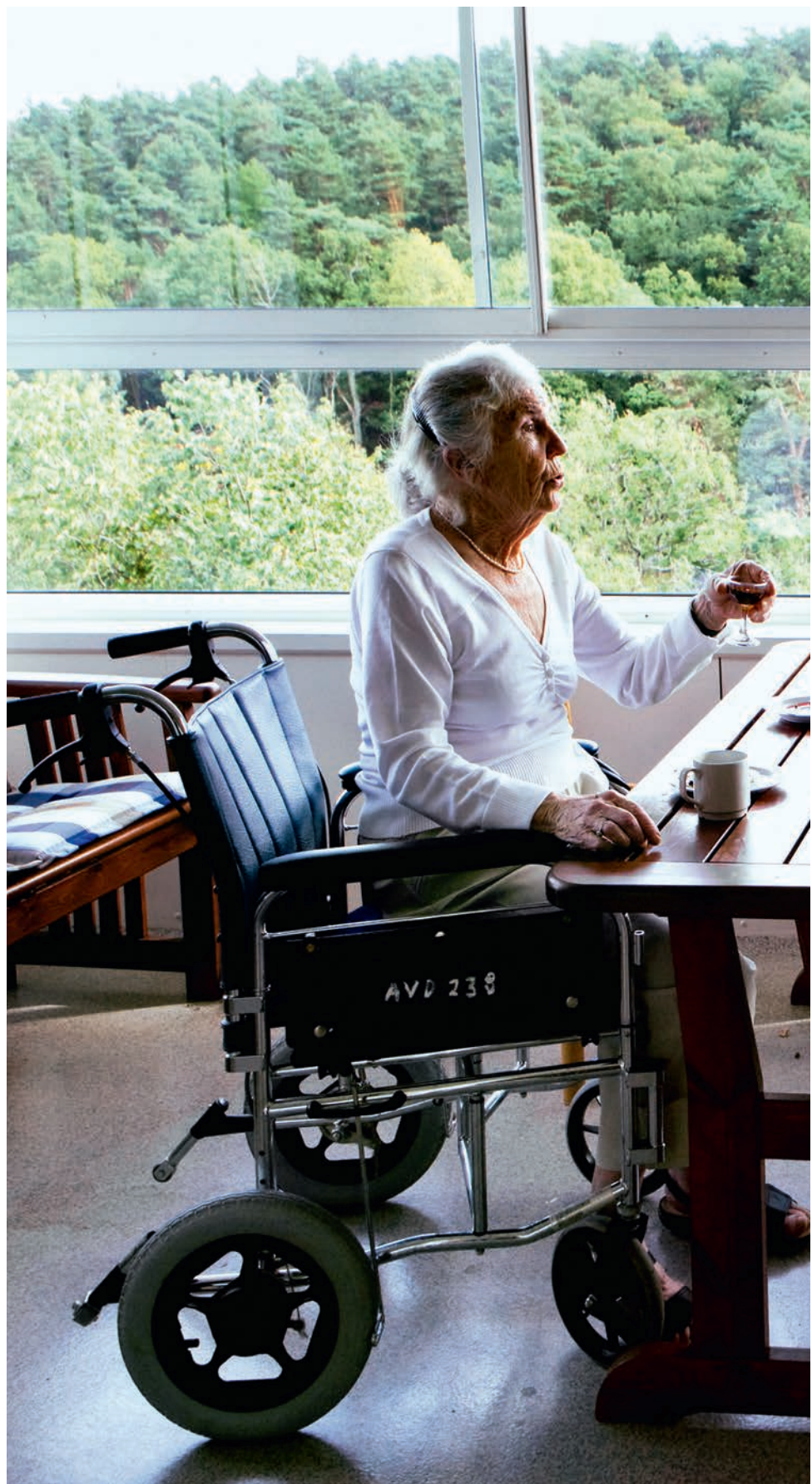
**Det var inte förrän** efter pappas stroke, som han fick vid 87 års ålder, som jag började fotografera mor och far. Tidigare hade det inte känts angeläget men nu, när jag på nära håll fick följa hur fin deras relation var men också se hur rollerna sakta förändrades, började jag dokumentera deras nya vardag. Det kom att bli många bilder under de tre år som följde innan pappa gick bort för drygt ett år sedan. Ibland kändes det obehävt att betrakta mina egna föräldrar genom kamerallinsen och många situationer avstod jag från att fotografera.

Mamma och pappa hade i princip aldrig varit ifrån varandra under sitt långa äktenskap. I över femtiofem år hade de ätit hemlagad lunch och middag ihop. Nu var de åtskilda och allt var annorlunda. Nu skulle pappa plötsligt bo på ett sjukhem och bli serverad passerad "bambamat" medan mamma dukade bordet för en enda person, sig själv, för första gången i sitt liv. Varje dag hälsade hon på pappa och hon hade alltid med sig något gott att äta eller dricka – tills en dag när hon själv plötsligt blev allvarligt sjuk. Efter lång tid på sjukhus piggade hon dock till och det blev ett oerhört rörande möte när hon fick permission från sjukhuset.

**Från början hade jag** ingen direkt tanke med bilderna mer än att just dokumentera deras kärleksfulla relation, men nu har jag börjat fundera på att göra något mer av berättelsen, kanske en bok. Fotoböcker känns i kontrast till hemsidor och webbaserade utställningar skönt varaktiga i sin form. Varje gång jag visat bilderna, på olika föredrag och workshops, är det någon som blivit starkt berörd. Jag har förstått att de kan betyda mycket även för andra än för oss i familjen. Flera professionella fotografer har sett fotografierna och fått påverka urvalet. Att se hur någon utomstående fotograf gör sin "storytelling" av mina egna, väldigt personliga bilder är intressant.

Nu har jag utökat materialet genom att väva in gamla svartvita bilder på mamma och pappa när de var unga och även bilder på mig själv som barn. Jag har också kastat om ordningen så att bilderna inte kommer i kronologisk ordning, vilket genast gjorde berättelsen mer poetisk.

**LISA THANNER** är sedan 1993 fotograf på Göteborgs-Posten. Förutom sin fotografutbildning har hon en fil kand i Konst- och bildvetenskap. Gör egna fotoprojekt vid sidan av jobbet. Se mer på [www.thanner.se](http://www.thanner.se)



” Ibland kändes det obekvämt att betrakta mina egna föräldrar genom kameranlinsen och många situationer avstod jag från att fotografera.

